

[Stavad]

gennemføre brugerbetaling, som regeringen havde agt, ja, så ville man allerede i 1990 – med den finanslov, der skal vedtages i 1989 – kunne nedsætte skatterne for den enkelte borger.

Hvem er imod lavere skatter? Jeg tror, det er meget svært at finde nogen, som ikke synes, der kunne være behov for det og har et ønske om lavere skatter.

Men statsministeren siger jo samtidig i sin åbningsredegørelse, at de lavere skatter ikke må føre til, at det samlede private forbrug går i vejret. Statsministeren siger, at der intet grundlag er for, at det private forbrug kan øges; altså må de lavere skatter ikke omsættes i forbrug. Derfor er der selvfølgelig også sammenhæng i, at statsministeren siger, at lavere skat skal modsvares fuldt og helt af større brugerbetaling.

Der er jo utrolig mange forkerte forestillinger om, hvor langt man kan nå med brugerbetaling, og for at illustrere det har vi gjort os den ulejlighed at kigge lidt på, hvordan man nu kunne finansiere f.eks. en 3 pct.s nedsættelse af trækprocenterne – ikke noget voldsomt stort mål, men sådan alligevel mærkbart og til at tage og føle på.

Hver gang man sænker trækprocenten med 1, koster det 3,6 mia. kr. i mistet skatteprovenu. Hvis altså man skal have den nedsat med 3 pct., skal vi finde godt og vel 10 mia. kr. Hvis det nu skal ske over brugerbetaling, så handler det ikke om, hvorvidt man skal lægge en lille afgift på et kassettebånd eller noget i den retning, det batter ikke rigtig. For at illustrere problemets størrelse vil jeg nu sige, hvad der skal til for at nedsætte trækprocenterne med 3 – kun med 3. Man skal fordoble taksterne på børnepasning. Det vil betyde, at man i en gennemsnitskommune ikke som i dag skal betale cirka 15.000 kr. for at få sit barn passet i vuggestue, men 30.000 kr., og at man for at have sit barn i dagpleje ikke som i dag skal betale 13.000 kr., men 26.000 kr. Det vil give små 4 mia. kr.

Derudover kan man lægge en afgift på 100 kr. på ethvert besøg hos lægen, og når lægen besøger folk i hjemmet – 100 kr. hver gang. Det vil give 1,4 mia. kr.

Hvis man derudover skal betale 100 kr. pr. dag, man ligger på sygehus, vil det give godt 1 mia. kr.

Hvis man derudover tager 10 kr. for ethvert udlån fra vore biblioteker, uanset om det er bøger, plader eller noget andet, giver det cirka 800 mio. kr.

Men for at vi kan få regnestykket til at gå op og finansiere nedsættelse af trækprocenten med 3, skal vi derudover have en betaling for enhver uddannelse på 300 kr. om måneden – om måneden! – og det er, fra lille Peter starter i folkeskolen i 1. klasse, og indtil han går ud af gymnasiet. Det er altså både folkeskole, gymnasium, hf, erhvervsuddannelser, kortere og lange videregående uddannelser. Så meget skal der til, venner, for at nedsætte trækprocenten med 3. Er det efter de oplysninger, statsministeren er kommet med, efter det, statsministeren har sagt i sin åbningstale, efter det, statsministeren har sagt til hele folket i den tv-krydsild, statsministeren var i i tirsdags, hvor han lovede befolkningen, at hvis Folketinget ville støtte regeringen, så kom der skattelettelser i 1990 igennem brugerbetaling, de redskaber, statsministeren vil benytte? Er statsministeren parat til bare at finde den ene procents nedsættelse af trækprocenterne igennem disse redskaber?

Jeg synes, det er nødvendigt, at vi får en mere konkret og kontant diskussion om, hvad prisen er for nedsættelse af skatterne. Socialdemokratiet har anvist veje til at få lettet de personlige indkomstskatter. Vi har sagt, at det kun kan ske gennem omlægninger.

Vi er tilfredse med, at statsministeren i sin åbningsredegørelse har en reaktion på det, som jeg opfatter som positiv, nemlig at vi forsøger at få forøget arbejdsgiverafgifterne – i stedet for at bevilge hinanden større lønstigninger – og ad den vej over en periode får omlagt de personlige indkomstskatter til et lavere niveau, og at vi på samme måde som landene både syd for os og i det øvrige Norden finansierer en væsentlig større del af vore indkomster over arbejdsgiverafgifter.

Det tror jeg ville være en sund udvikling. Det tror jeg ville være en sund cirkel. Men jeg tror, at hvis det skal lykkes, og hvis vi skal have befolkningens respekt for, at vi har ærlige hensigter, så skal vi holde op med at give tomme løfter, hvad der har været tendens til fra regeringspolitikere her i løbet af sommeren, og jeg synes, at statsministeren ikke rigtig har evnet at tage livet af den i sin tale her til Folketinget i tirsdags, heller ikke i de bemærkninger, der fulgte senere.

Derfor synes jeg, at vi har behov for i den replik, der nu kommer fra statsministeren, at få et klart svar på, om regeringen er parat til at be-